

Föreläsning 3

UML Arvsmekanismen Variabler och typer Typer och subtyper

Grundbegreppen i objektorienterad design

Encapsulation

Abstraction & Information Hiding

Composition

Nested Objects

Distribution of Responsibility

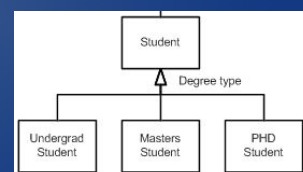
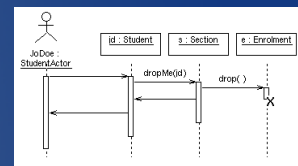
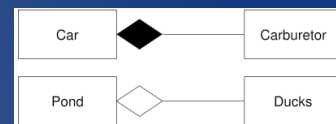
Separation of concerns

Message Passing

Delegating responsibility

Inheritance

Conceptual hierarchy,
polymorphism and reuse

Vad är UML?

Unified Modeling Language (UML) är ett modelleringsspråk för att beskriva olika aspekter av objektorienterade system.

UML används för att:

- visualisera
- specificera
- konstruera
- dokumentera

UML omfattar:

- syntax: hur symboler får se ut och kombineras.
- semantik: symbolernas betydelse.

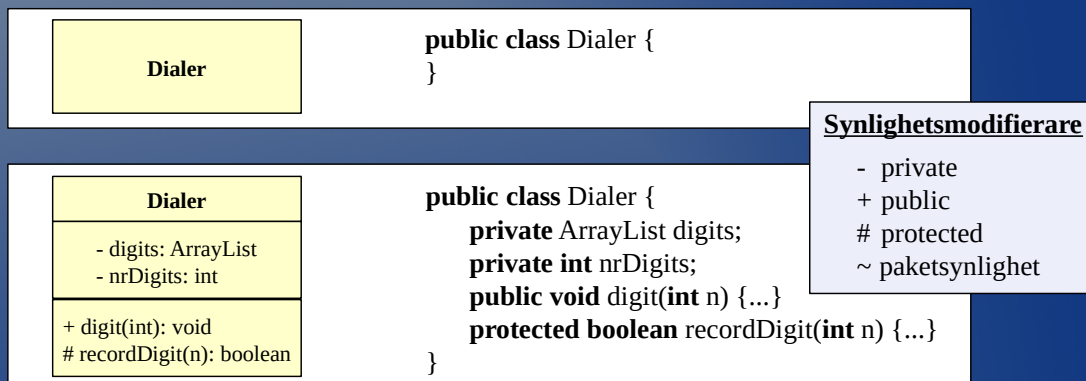
UML definierar ett tiotal olika typer av diagram. I kursen kommer vi enbart att använda klassdiagram, objektdiagram och sekvensdiagram.

Klassdiagram

I ett klassdiagram kan en klass beskrivas med olika detaljgrad. En klass representeras med en rektangel som innehåller tre avdelningar:

- klassens *namn*
- klassens *attribut*
- klassens *metoder*

Endast avdelningen med klassens namn är obligatorisk.

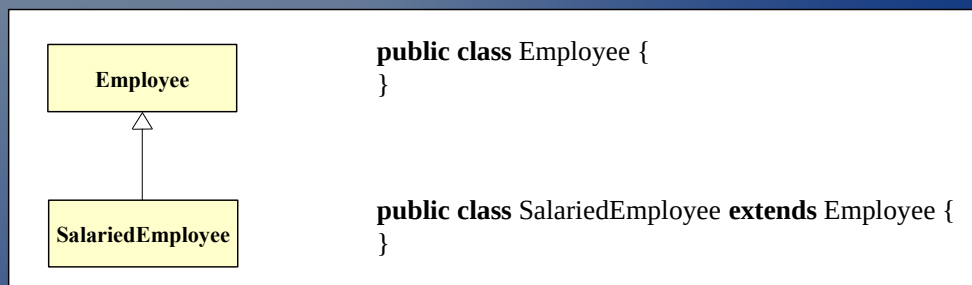
Relationer i UML-diagram

Det finns fem sorters relationer mellan klasser:

- En *generalisering* beskriver att en klass är en subclass till en annan klass.
- En *realisering* beskriver att en klass implementerar ett interface.
- En *association* beskriver att en klass har attribut av en annan klass.
- En *inkapsling* beskriver att en klass är deklarerad inuti en annan klass för att göra denna klass osynlig för andra klasser.
- Ett *beroende* beskriver en relation mellan två klasser, av annat slag än ovanstående, som medför att den beroende klassen kan behöva modifieras om den andra klassen förändras.

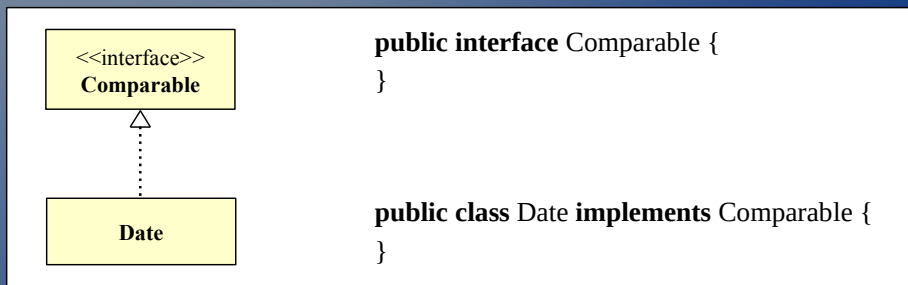
Generalisering

Generalisering används då en klass utvidgar en annan klass, d.v.s. att en subclass skapas från en superklass. Ritats som en ofylld triangelpil mot superklassen.

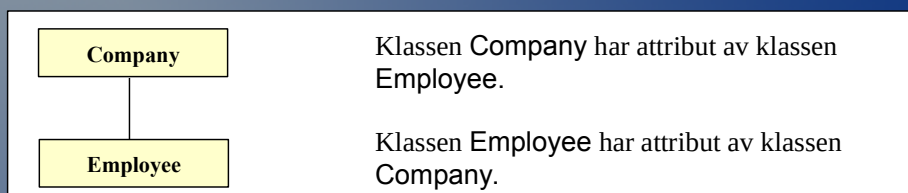
Realisering

Realisering används då en klass implementerar ett interface. Ritas som en streckad ofylld triangel mot interfacet.

Association

När en klass innehåller attribut av en annan klass kallas detta association. Ritas med ett heldraget streck.

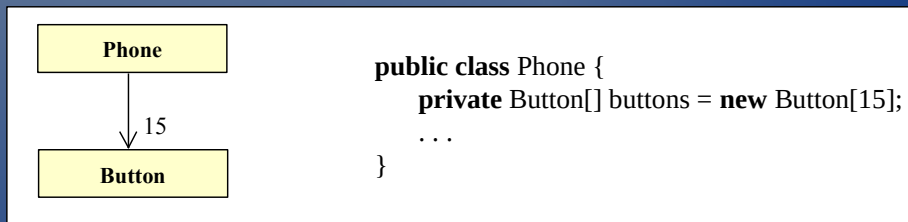
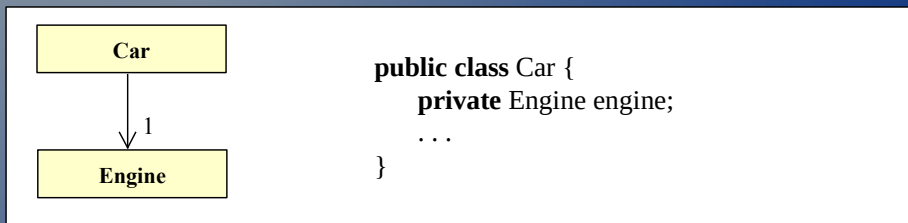

För att visa vilken klass i associationen som har attribut av den andra klassen används navigationspilar.

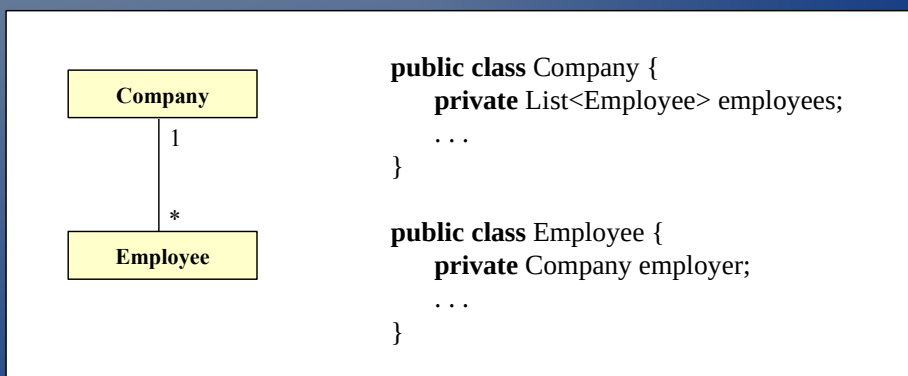
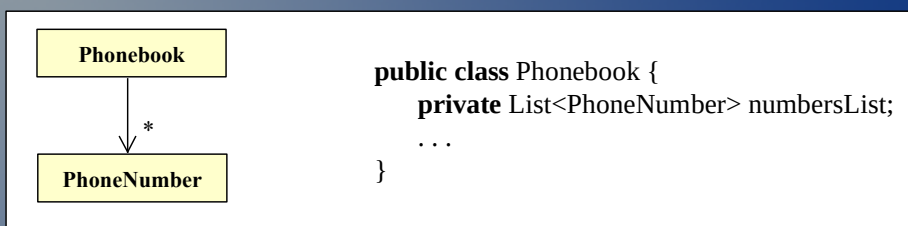

Association

Man kan för en association ange multiplicitet, d.v.s hur många instanser av den ena klassen som finns i den andra klassen.

Association

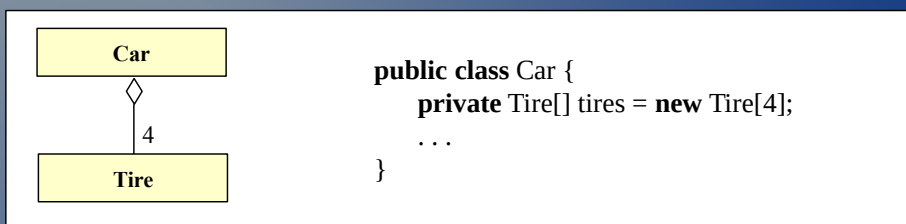
Multiplicitet

Några exempel på hur multiplicitet kan anges är:

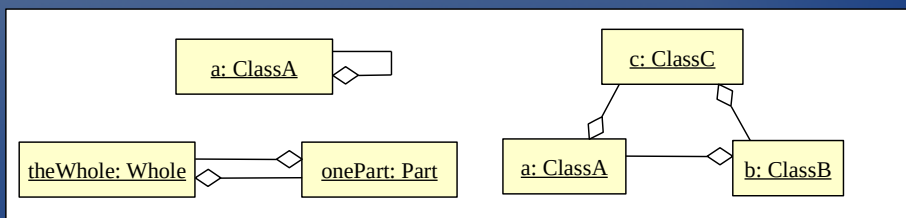
en siffra	siffran anger exakt antal objekt
*	godtyckligt antal objekt
0 .. *	godtyckligt antal objekt
0 .. 1	noll eller ett objekt
1 .. *	minst ett objekt
3 .. 5	mellan 3 och 5 objekt

Aggregation

Aggregation är en speciell form av association som anger förhållandet helhet/del.

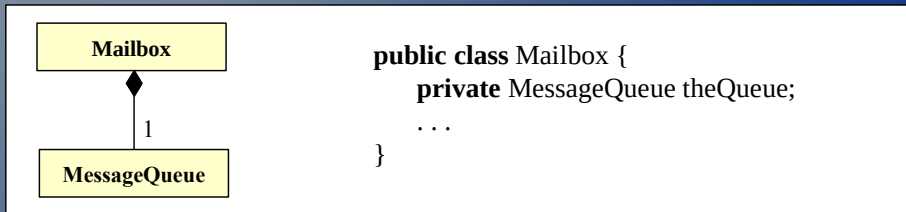

En helhet kan inte vara en del av sig själv, och en helhet kan inte vara en del i sina delar! Följande *instansdiagram* är därför felaktiga:

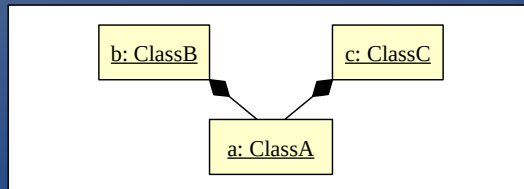

Komposition

Komposition är en starkare form av aggregation. Vid komposition får ett delobjekt endast ingå i en helhet och delobjektet existerar endast medan helheten existerar.

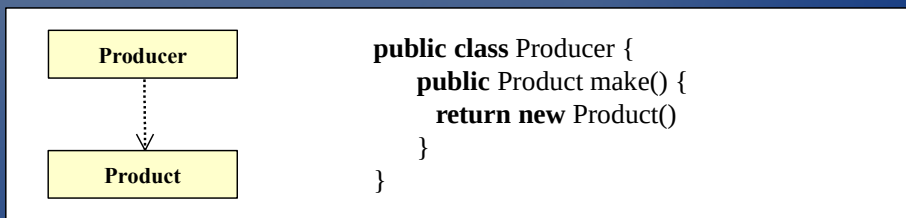
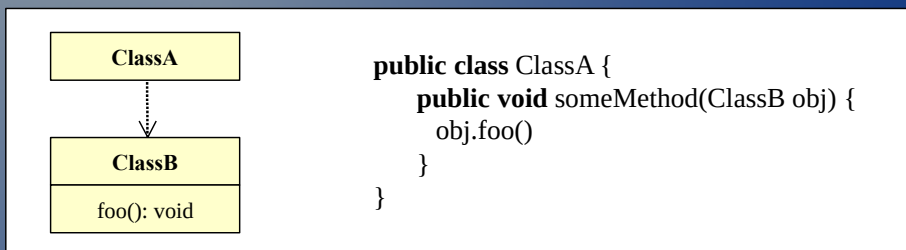

En helhet kan inte vara en del av sig själv, och en helhet kan inte vara en del i sina delar! Följande klassdiagram därför felaktiga:

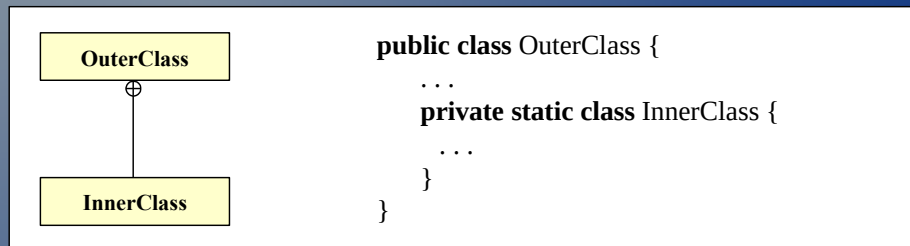
Beroende

Beroende anger att en klass använder sig av eller skapar objekt av en annan klass. Ritas med en streckad linje. För att ange att ett beroende är riktat används navigationspilar.

Inkapsling

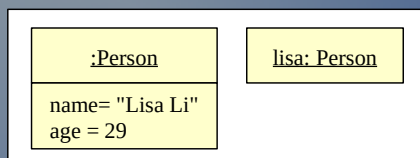
Inkapsling anger att en klass är inuti en annan klass.

Vi kommer senare i kursen att se på nästlade klasser och när de är lämpliga att använda.

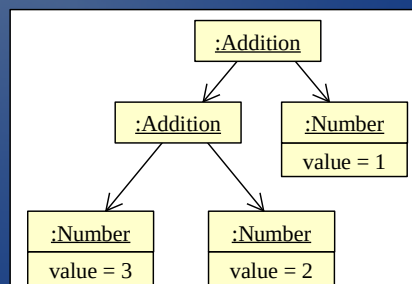
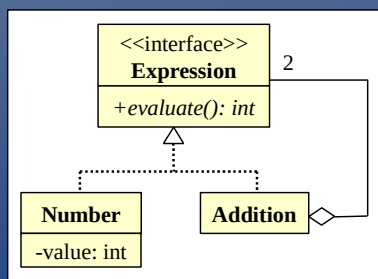
Objektdiagram

Objektdiagram används för att beskriva objekts tillstånd vid en given tidpunkt.

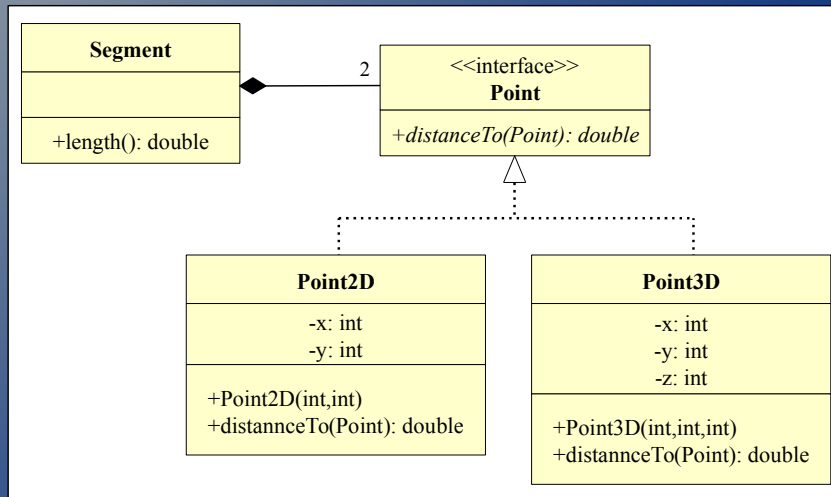

I likhet med klasser kan objekt ges med varierande detaljgrad.

Enkla aritmetriska uttryck (som endast innehåller addition) kan modelleras enligt klassdiagrammet till vänster nedan. Objektdiagrammet som representerar uttrycket $(3 + 2) + 1$ ges till höger.

Ett enkelt klassdiagram

Klasser

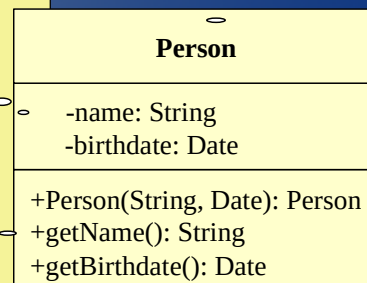
Något förenklat uttryckt, är en klass en mall från vilken man kan skapa objekt.

```
import java.util.Date;
public class Person {
    private String name;
    private Date birthdate;
    public Person(String name, Date birthdate) {
        this.name = name;
        this.birthdate = birthdate;
    } //constructor
    public String getName() {
        return name;
    } //getName
    public Date getBirthdate() {
        return birthdate;
    } //getBirthdate
} //Person
```

attribut

operationer

Klassens namn

Begreppet arv

Begreppet arv (*inheritance*) är ett av grundkoncepten inom objekt-orientering. Arv är det koncept som möjliggör polymorfism och är en viktig mekanism för återanvändning av kod.

Arv betyder att en klass erhåller vissa egenskaper genom att överta de egenskaper som en annan klass eller ett interface har.

Arv innebär att man kan relatera olika kategorier av objekt enligt en *arvshierarki*.

Arv beskriver en "är"-*relation*:

en bil *är* ett fordon

en sportbil *är* en bil

en mobiltelefon *är* en telefon

en klockradio *är* en radio och en klockradio *är* en klocka

I det sista exemplet har vi *multipelt arv*, en klockradio är både en klocka och en radio.

Arv i Java

När en klass övertar egenskaperna från en annan klass kallas det för *implementationsarv*. Vid implementationsarv ärvs (implementationen för) alla instansvariabler och klassvariabler (även privata), och alla icke-privata metoder. Konstruktorer ärvs inte.

När en klass övertar egenskaperna från ett interface kallas det för *specifikationsarv*.

Java tillåter inte multipelt implementationsarv, varför multipelt arv i Java alltid involverar specifikationsarv.

Implementationsarv

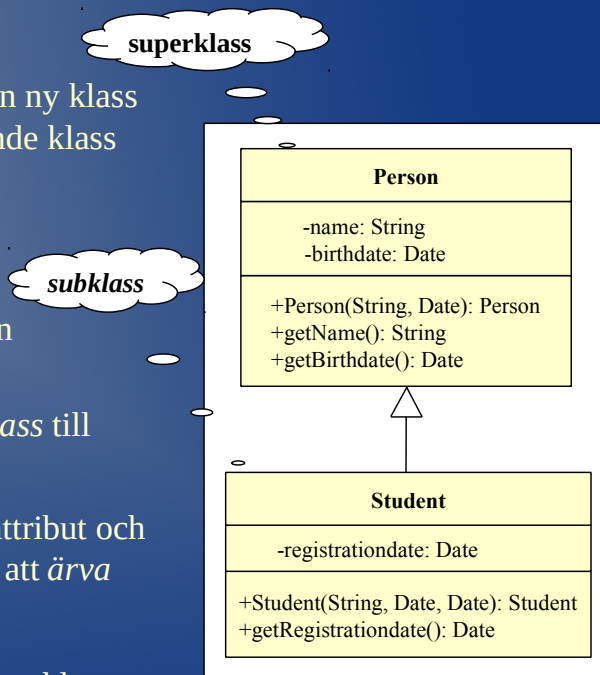
Vid implementationsarv skapar man en ny klass genom att utgå från en redan existerande klass och lägger till nya egenskaper.

Den nya klassen är en *subklass* till den existerande klassen.

Den existerande klassen är en *superklass* till subklassen.

Subklassen får samtliga egenskaper (attribut och operationer) från superklassen genom att *ärva koden* från superklassen.

En subklass är en *specialisering* av superklassen.

Implementation av Student

```
import java.util.Date;
public class Student extends Person {
    private Date registrationdate;
    public Student(String name, Date birthdate, Date registrationdate) {
        super(name, birthdate);
        this.registrationdate = registrationdate;
    } //constructor
    public Date getRegistrationdate() {
        return registrationdate;
    } //getRegistrationdate
} //Student
```

extends anger att klassen är en subklass

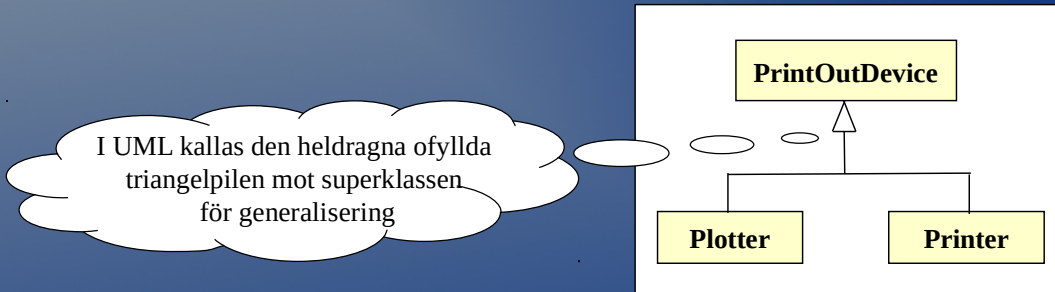
Har inte direkt access till name och birthdate i superklassen Person då dessa är **private**

Klassen Student är en *specialisering* av klassen Person.

Klassen Person är en *generalisering* av klassen Student.

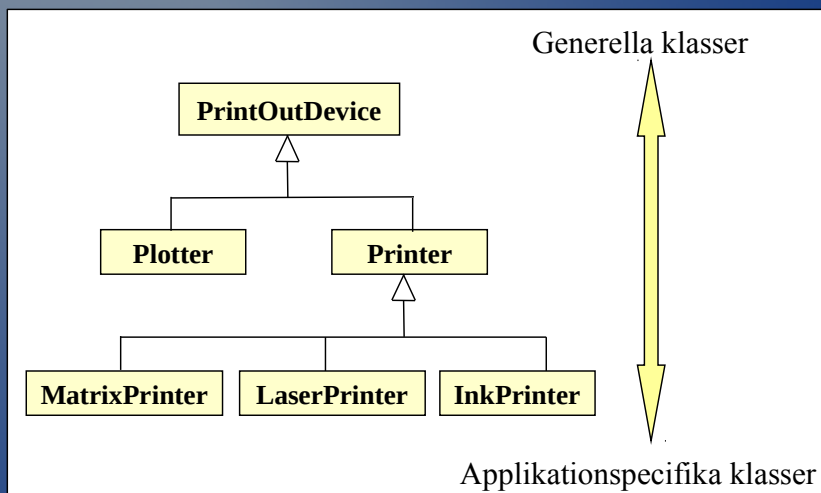
Implementationsarv

En superklass får ha ett godtyckligt antal subklasser.

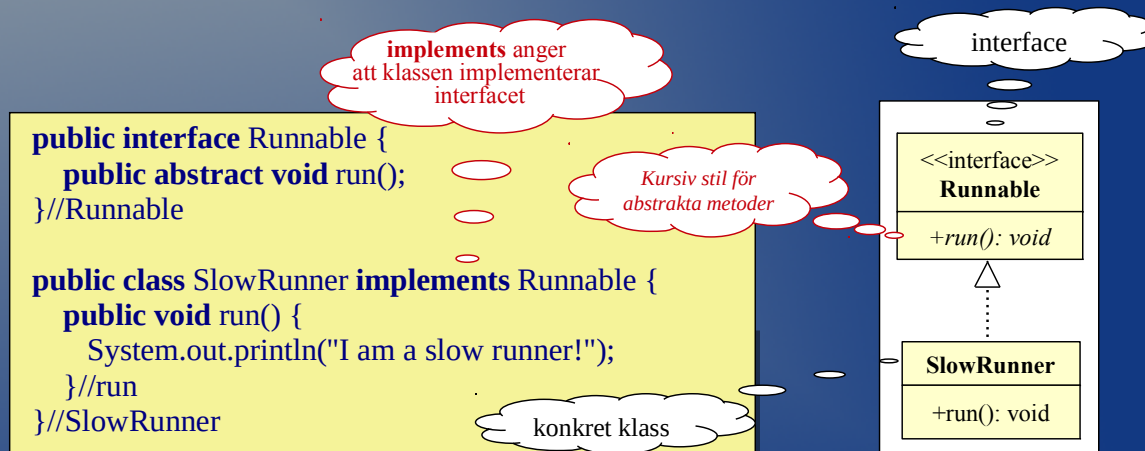
Arv

Arv innebär att man kan relatera olika kategorier av objekt enligt en *arvshierarki*.

Specifikationsarv

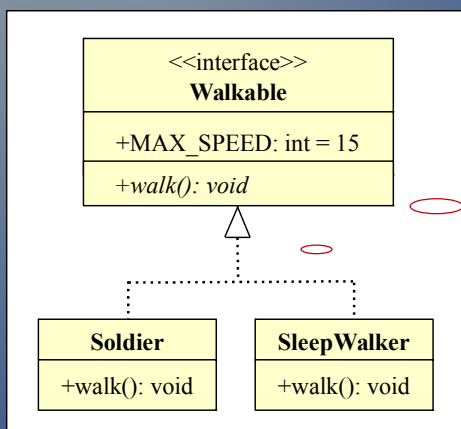
Vid *specifikationsarv* skapas en klass genom att klassen *implementerar* de beteenden (=instansmetoder) som specificeras av ett interface. Metoderna i ett interface saknar implementationer, de är *abstrakta*.

Metoderna som specificeras i ett interface är alltid publika och abstrakta, oberoende av om detta explicit anges eller ej.

Specifikationsarv

Flera klasser kan implementera samma interface.

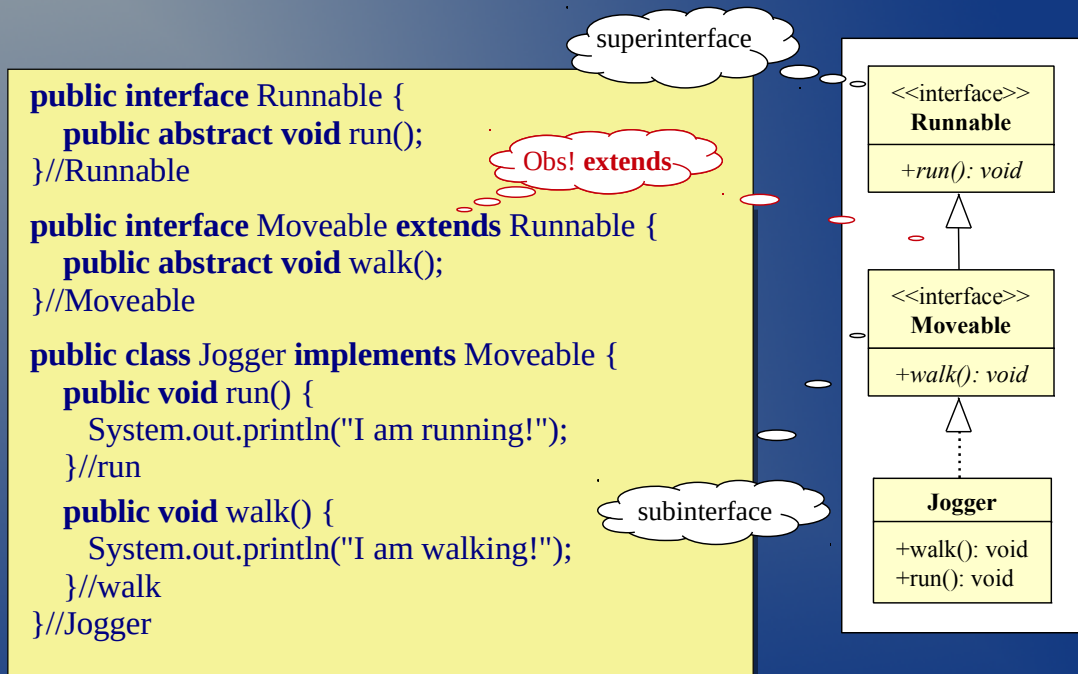
I UML kallas den streckade ofyllda triangel-pilen mot interface för *realisering*.

Ett interface kan innehålla statiska konstanter. En variabel som deklarerats i ett interface blir en statisk publik konstant oavsett om detta anges explicit eller inte.

I Java version 8 är det möjligt att implementera statiska metoder och default implementationer av instansmetoder. Endast användbart för mycket speciella ändamål. Kommer inte att behandlas under kursen.

Interface

Ett interface kan utöka ett eller flera andra interface.

Abstrakta klasser

En *abstrakt klass* är en klass där en eller flera metoder *kan* sakna implementation. I Java anges att en klass är abstrakt med det reserverade ordet **abstract**.

En metod som saknar implementation kallas för en *abstrakt metod*. I Java anges att en metod är abstrakt med det reserverade ordet **abstract**.

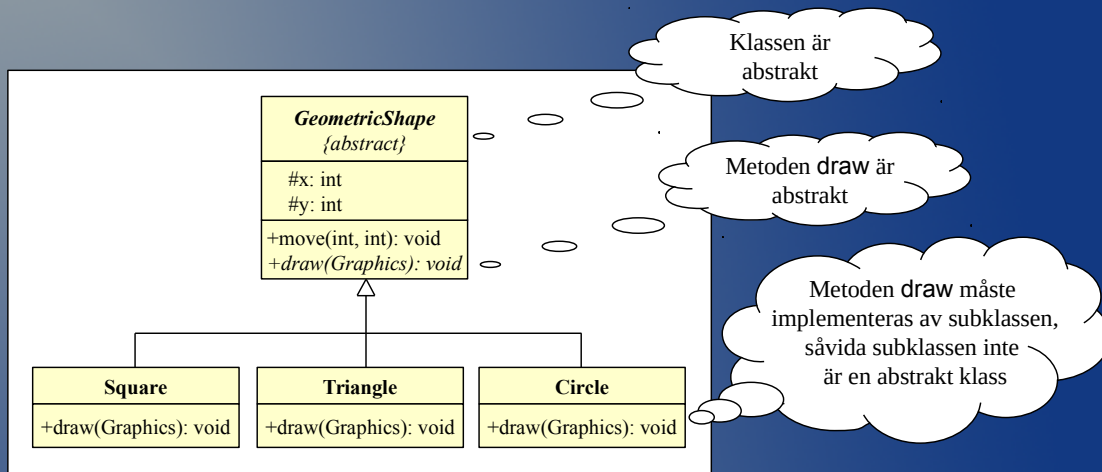
En klass måste deklarerats som abstrakt om klassen innehåller en eller flera abstrakta metoder.

En abstrakt klass beter sig exakt som en vanlig klass med ett enda undantag:

- *man kan inte skapa instanser av en abstrakt klass*

Det är subklassernas uppgift att implementera de abstrakta metoderna.

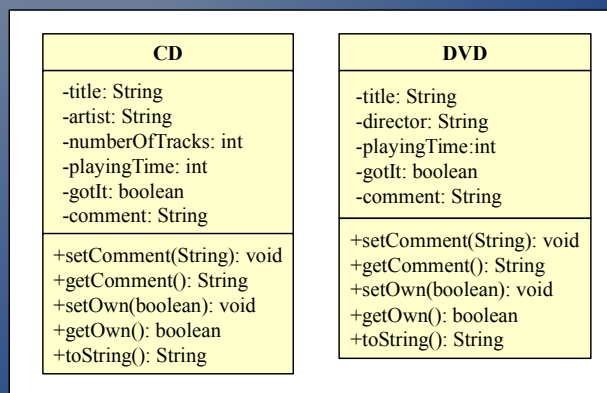
Abstrakta klasser: Exempel

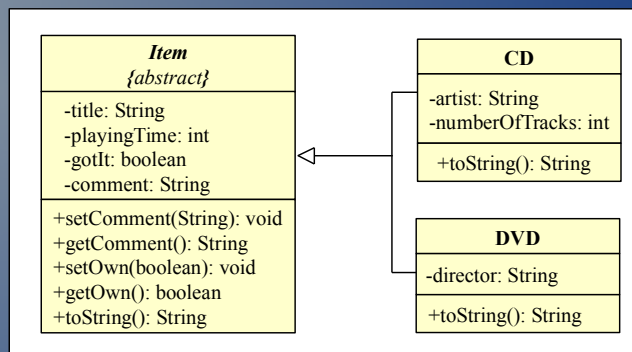
När en subklass implementerar en abstrakt klass *överskuggar* (*override*) subklassen de abstrakta instansmetoderna i superklassen.

Användning av abstrakta klasser: Generalisering

Om vi har flera klasser som har stora likheter och innehåller duplicerad kod, kan det vara lämpligt att införa en abstrakt klass för att städa upp i koden.

Användning av abstrakta klasser: Generalisering

I den abstrakta superklassen läggs alla gemensamma dataattribut och alla gemensamma metoder. Subklasserna innehåller de dataattribut och metoder som är unika för den specifika subklassen.

*Klassen **Item** innehåller inga abstrakta metoder! Varför har vi då gjort klassen **Item** till en abstrakt klass?*

*Varför är metoden **toString** överskuggad?*

Implementationsarv: super

En subklass kan referera till sin **direkta superklass** med **super**

- används i subklassens konstruktorer för att anropa superklassens konstruktorer

super(parameterlist);

Om subklassens konstruktor gör anrop till någon av superklassens konstrukturer eller till en egen överlagrad konstruktor *måste* detta anrop ligga som **första sats** i konstruktorn.

Anropas inte någon av superklassens konstrukturer eller någon egen överlagrad konstrukt, sker ett **automatiskt anrop** till superklassens default-konstruktor (konstruktorn utan parametrar):

- saknar superklassen helt konstrukturer propagerar anropet uppåt i klasshierarkin
- saknar superklassen default-konstruktor men har någon annan konstruktor uppkommer ett kompileringsfel.

super i konstruktörer

```
public class Item {  
    private String title;  
    private int playingTime;  
    private boolean gotIt;  
    private String comment;  
    public Item(String title, int playingTime, boolean gotIt) {  
        this.title = title;  
        this.playingTime = playingTime;  
        this.gotIt = gotIt;  
    } //constructor  
    ...  
} //Item
```

```
public class CVD extends Item {  
    private String director;  
    public Item(String title, int time, boolean gotIt, String director) {  
        super(title, time, gotIt);  
        this.director = director;  
    } //constructor  
    ...  
} //CD
```

super-anrop i metoder

När en subclass överskuggar (*override*) en instansmetod eller döljer (*hiding*) klassmetoder i superklassen blir dessa metoder inte direkt åtkomliga för subclassen.

Eftersom en subclass utvidgar egenskaperna i superklassen är ofta en överskuggad metod en utvidgning av en del av metoden som implementeras i subclassen.

En subclass kommer åt en överskuggad metod `overriddenMethod(...)` respektive en dold metod `hiddenMethod(...)` med konstruktionen:

```
super.overriddenMethod(...)  
super.hiddenMethod(...)
```

Exempel:

```
public class CD extends Item {  
    ...  
    @Override  
    public String toString() {  
        return super.toString() + "\nartist: " + artist +  
            "\ntracks: " + numberOfTracks + " \n";  
    } //toString  
} //CD
```

Interface vs abstrakta klasser

Abstrakta klasser har en fördel jämfört med interface typer:

- de kan implementera gemensamma beteenden

Men de har också en allvarlig nackdel:

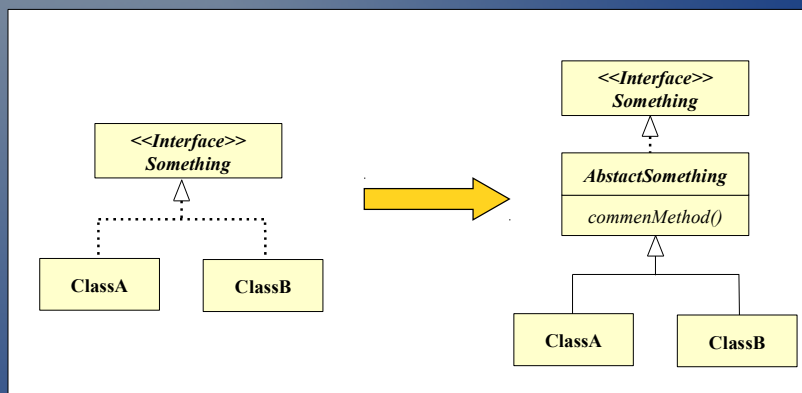
- en klass kan endast göra "extend" på en klass, men kan implementera många olika interface.

Slutsats:

- Använd aldrig abstrakta klasser där alla metoder saknar implementation, använd istället interface.
- Använd abstrakta klasser för att faktorisera ut gemensam kod.

Abstrakta klasser: eliminering av duplicerad kod

Abstrakta klasser skall användas för att eliminera duplicerad kod och/eller implementera *default*-beteenden

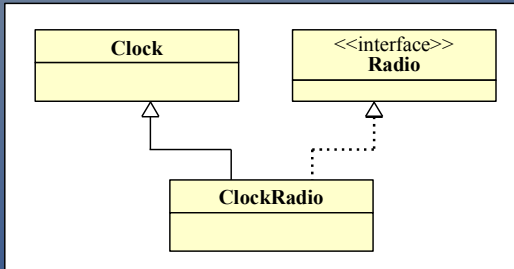
Används mycket flitigt i Java's API.

Multipelt arv i Java

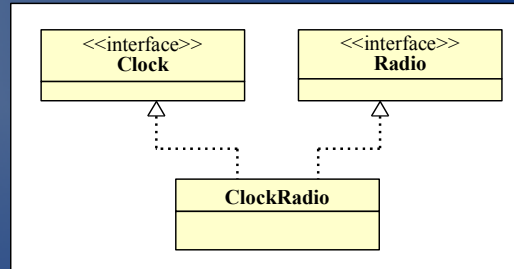
I Java kan en klass ärvas från

- endast en klass
- ett godtyckligt antal interface.

I Java involverar *multipelt arv* därför alltid specifikationsarv.

ClockRadio **extends** Clock **implements** Radio

ClockRadio **implements** Clock, Radio

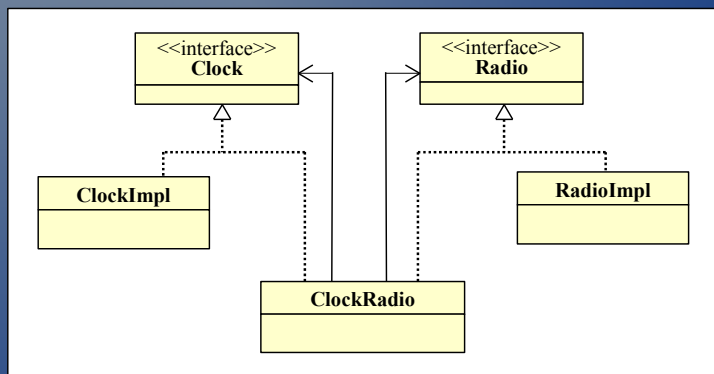
Varför har man i Java förbjudit multipelt implementationsarv, vilket t.ex. är tillåtet i C++?

Multipelt arv och delegering

Två viktiga designprinciper, som vi kommer att diskutera under kursen är

- *Programmera mot gränssnitt, inte mot konkreta klasser*
- *Föredra delegering framför implementationsarv*

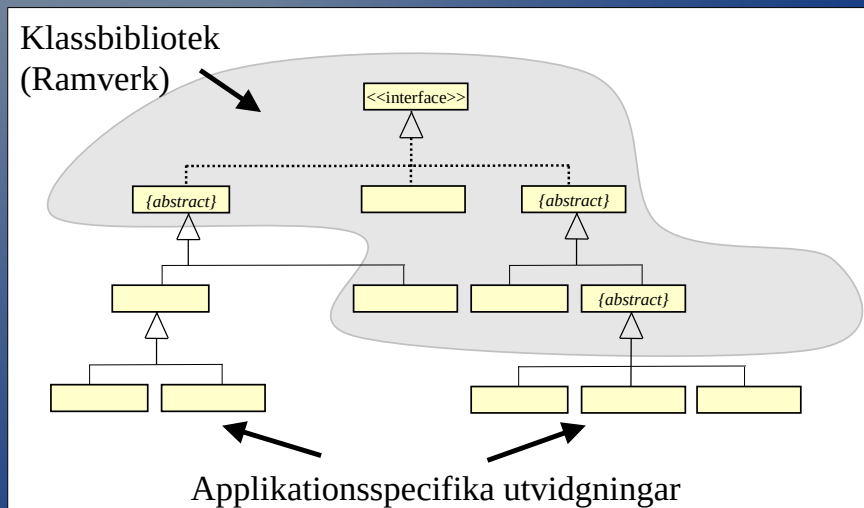
”Multipelt arv” bör därför implementeras enligt följande:

Vilka fördelar erhålls med denna design?

Java's API

Java's API innehåller en stor uppsättning interface, abstrakta klasser och konkreta klasser som kan ärvas och utvidgas för applikationsspecifika behov.

Utvidgning av API-klassen Rectangle

När vi skall utveckla en klass är det alltid lämpligt att titta i API:n om det finns någon klass som uppfyller våra behov, eller om det finns någon lämplig klass som vi kan utvidga för att uppfylla de behov vi har.

Exempel:

I ett ritprogram behöver vi kunna hantera rektanglar.

Klassen `java.awt.Rectangle` uppfyller nästan våra behov. Vi behöver dock metoderna

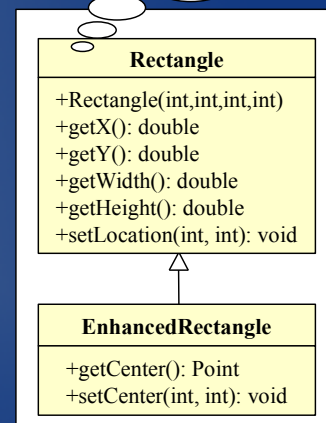
`getCenter()`, för att avläsa centrum

`setCenter(int x, int y)`, för att sätta centrum

som klassen `java.awt.Rectangle` saknar.

En lösning är att skapa en subclass till klassen `java.awt.Rectangle` och utöka subclassen med metoderna `getCenter` och `setCenter`.*

Finns fler metoder i klassen som är ointressanta för exemplet.

*Dock, som vi senare kommer att se, inte alltid den bästa lösningen!

Implementation av EnhancedRectangle

```
import java.awt.Rectangle;
import java.awt.Point;
public class EnhancedRectangle extends Rectangle {

    public EnhancedRectangle(int x, int y, int w, int h) {
        super(x, y, w, h);
    } //constructor

    public Point getCenter() {
        return new Point((int) (getX() + getWidth()/2), (int) (getY() + getHeight()/2));
    } //getCenter

    public void setCenter(int x, int y) {
        setLocation(x - (int) (getWidth()/2), y - (int) (getHeight()/2));
    } //setCenter
} //EnhancedRectangle
```

Klassen EnhancedRectangle är en *specialisering* av klassen Rectangle.

Objekt i Java

Java är ett objektorienterat språk:

- program skapar objekt
`obj = new SomeClass();`
- program anropar metoder i objekt
`obj.someMethod();`
- program hämtar värden i objekt-variabler
`x = obj.someField;`
- program lägger nya värden i objekt-variabler
`obj.sameField = 5;`

Om nu Java är objektorienterat, var har vi objekten i programmet?

Exempel:

Vilka uttryck i detta program beräknas till objekt?

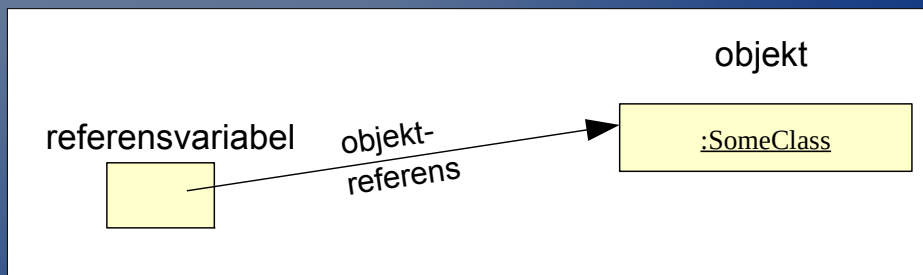
```
//-- Bad code, only used for illustration --//  
public class NumberList {  
    public int num;  
    public NumberList next;  
    public NumberList(int i, NumberList nl) {  
        num = i;  
        next = nl;  
    } //constructor  
} //NumberList
```



```
public class TestNumberList {  
    ...  
    public void someMethod() {  
        ...  
        NumberList nl_1 = new NumberList(52, null);  
        NumberList nl_2 = new NumberList(71, nl_1);  
        NumberList nl_3 = nl_2.next;  
        nl_2.next.num = 22;  
        int x = nl_3.num;  
    } //someMethod  
} //TestNumberList
```

Referensvariabler

Det finns inga Java-uttryck som är objekt. Istället hanterar Java-program *referenser till* objekt.

Åter till exemplet

- 1) `NumberList nl_1 = new NumberList(52, null);`
- 2) `NumberList nl_2 = new NumberList(71, nl_1);`
- 3) `NumberList nl_3 = nl_2.next;`
- 4) `nl_2.next.num = 22;`
- 5) `x = nl_3.num;`

Uttryck i satserna ovan som beräknas till primitiva värden:

- 1) 52
- 2) 71
- 4) 22
- 5) `nl_3.num`

Uttryck i satserna ovan som beräknas till objekt-referenser:

- 1) `new NumberList(52, null)` och `null`
- 2) `new NumberList(71, nl_1)` och `nl_1`
- 3) `nl_2.next`

Värden av uttryck är primitiva värden eller objekt-referenser, aldrig objekt.

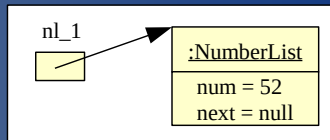
Vad spelar det för roll?

Skillnaden mellan ett objekt och dess referens är mycket viktig, då det gäller:

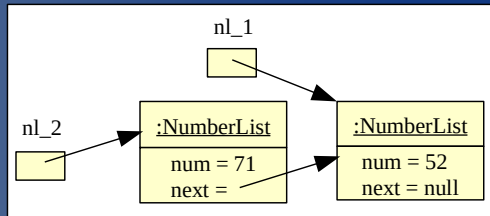
- exekvering
  - frågan om olika alias
  - frågan om dynamisk bindning
- typer
  - frågan om olika typer för objekt och deras referenser (skillnaden mellan *statisk typ* och *dynamisk typ*)

Beräkningarna i vårt exempel

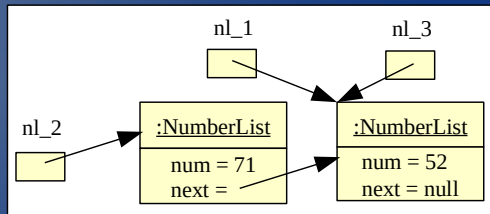
NumberList nl_1 = new NumberList(52, null);

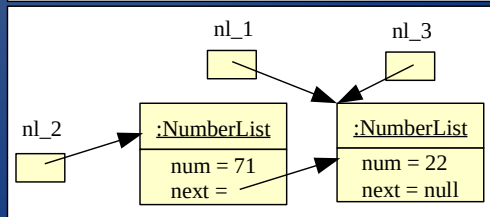
NumberList nl_2 = new NumberList(71, nl_1);

NumberList nl_3 = nl_2.next;

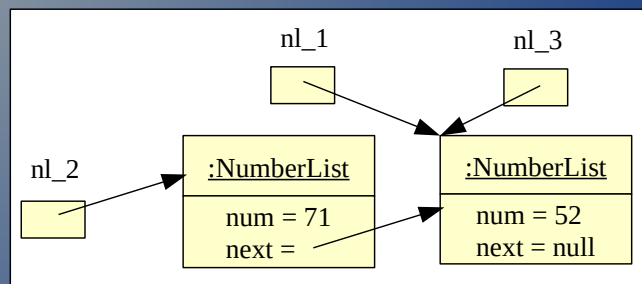

nl_2.next.num = 22;

Alias

Två eller flera referenser till samma objekt kallas *alias*.

Allt som görs via en referens *påverkar alla alias* till denna referens.

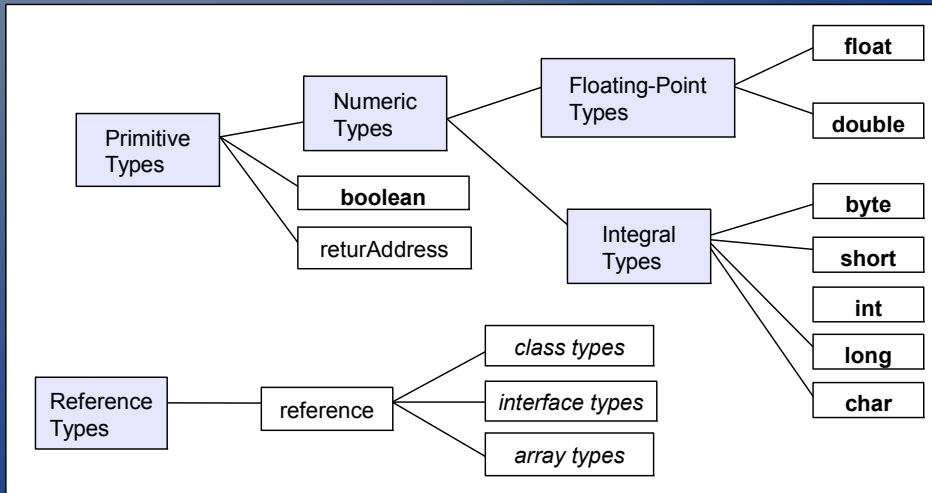
alias är en potentiell källa till buggar!

Man måste därför vara mycket noggrann när man använder alias.

Typer i Java

Java har två olika sorters typer:

- Primitiva typer, dessa är inbyggda. Vi kan inte skapa nya primitiva typer.
- Referenstyper. Vi kan skapa nya referenstyper.

Värde eller referens?

Att det finns två olika sorters typer får följder för betydelsen av språkliga konstruktioner.

Värdesemantik (*by value*)

- inget delat tillstånd, dvs kopior saknas
- används för primitiva datatyper

Referenssemantik (*by references*).

- tillståndet kan vara delat (d.v.s. det kan finnas alias)
- används för referenstyper

Återkommande frågeställning:

Har vi värde- eller referenssemantik?

Definiera nya typer

Det finns två standardsätt i Java att definiera nya typer:

- genom att skapa nya interface

```
public interface AnInterface { . . . }
```

```
public interface ASecondInterface extends AnInterface { . . . }
```

- genom att skapa nya klasser

```
public class AFirstClass { . . . }
```

```
public class ASecondClass extends AClass { . . . }
```

```
public class AThirdClass implements AnInterface { . . . }
```

En typ definierar en värdemängd och de operationer som kan utföras på element som tillhör denna värdemängd.

Definiera nya typer via klasser

Varje klass *C* introducerar en typ *C*.

- Uppsättningen *publika metoder* som klassen *C* tillhandahåller utgör mängden operationer för typen *C*.
- Alla instanser av klassen *C* och alla instanser av subklasser till *C* utgör värdemängden för typen *C*.

Att klassen *B* är en subklass till klassen innebär att:

- typen *B* är en subtyp till typen *C*
- varje objekt av typen *B* är också av typen *C*
- operationerna som definieras av typen *C* kan appliceras på element av subtypen *B*

Definiera nya typer via klasser

Klassen `BankAccount` definierar en typ `BankAccount`.

Klassen `SavingsAccount` definierar en typ `SavingsAccount`.

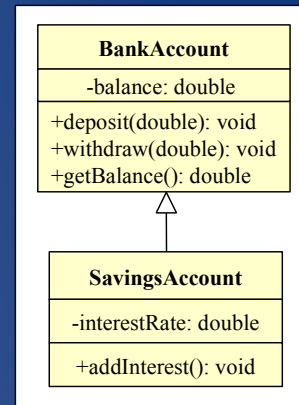
Typen `BankAccount` har operationerna `deposit`, `withdraw` och `getBalance`.

Typen `SavingsAccount` har operationerna `deposit`, `withdraw`, `getBalance` och `addInterest`.

Värdemängden för typen `BankAccount` utgörs av alla instanser av klassen `BankAccount` och alla instanser av klassen `SavingsAccount`.

Värdemängden för typen `SavingsAccount` utgörs av alla instanser av klassen `SavingsAccount`.

Typen `SavingsAccount` är en *subtyp* till typen `BankAccount`.
Objekten i typen `SavingsAccount` är en delmängd av objekten i typen `BankAccount`.

Definiera nya typer via interface

Varje interface `I` definierar en typ `I`.

- Uppsättningen metoder som interfacet `I` definierar utgör mängden operationer för typen `I`.
- Värdemängden för typen `I` utgörs av
  - alla instanser av alla klasser C_i som implementerar interfacet `I` eller implementerar något subinterface till `I`, samt
  - alla instanser av samtliga subklasser till varje klass C_i .

Att klassen `B` implementerar interfacet `I` innebär att:

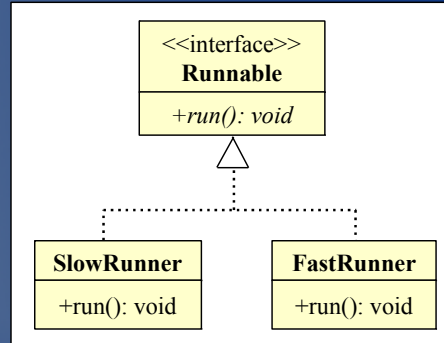
- typen `B` är en subtyp till typen `I`
- varje objekt av typen `B` är också av typen `I`
- operationerna som definieras av typen `I` kan appliceras på element av subtypen `B`

Definiera nya typer via interface

Interfacet `Runnable` definierar en typ `Runnable`.

Klassen `SlowRunner` definierar en typ `SlowRunner`.

Klassen `FastRunner` definierar en typ `FastRunner`.

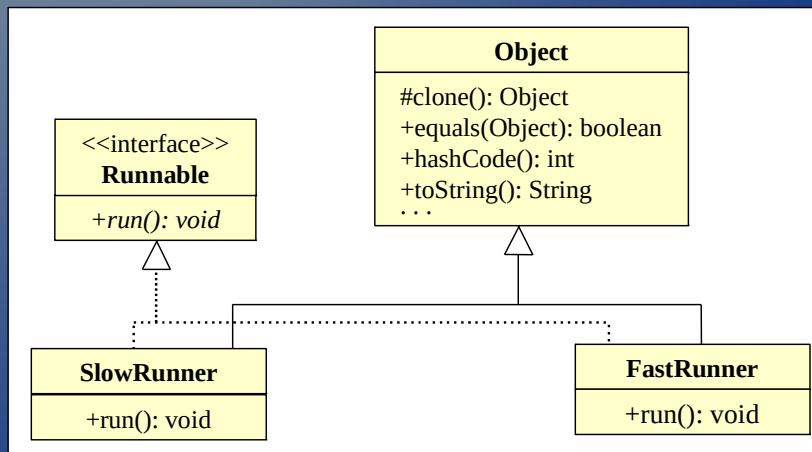
Typen `Runnable` har endast operationen `run`.

Mängden av objekt i typen `Runnable` utgörs av alla instanser av klassen `SlowRunner` och alla instanser av klassen `FastRunner`.

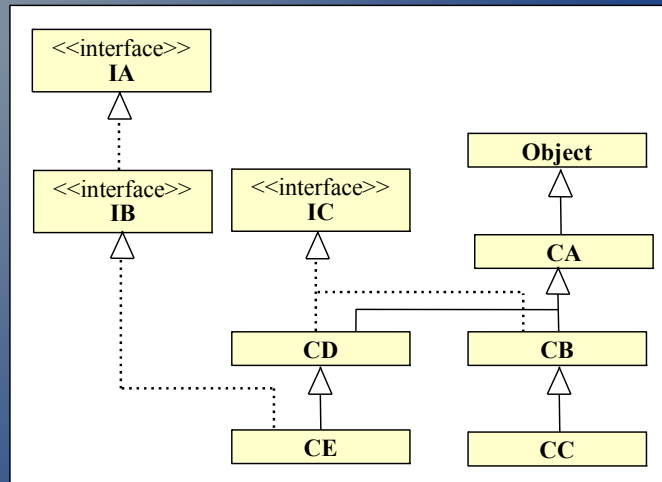
Typerna `SlowRunner` och `FastRunner` är subtyper till typen `Runnable`.

Klassen `Object`

Eftersom alla klasser är subklasser till klassen `Object` tillhör alltså ett objekt av typen `SlowRunner` eller typen `FastRunner` även typerna `Runnable` och `Object`.

Typer och subtyper

Vilka typer tillhör instanser av klassen CC?

Vilka typer tillhör instanser av klassen CE?

Vilka objekt är av typen IC?

Typer i Java

Java är ett starkt typat språk.

Detta innebär att Java har *statisk typkontroll*:

- Typerna för alla variabler måste deklareraras, dvs. är kända innan kompileringen.
- Kompilatorn kontrollerar att de operationer som utförs på data i programmet är tillåtna för den typ som datan har.
- Om programmet kompilerar kan inga fel som beror på typer inträffa under exekveringen.

Statisk typkontroll förhindrar en stor klass av buggar från att uppkomma (senare i kursen kommer vi att se att Java inte uppfyller detta fullt ut).

Typkompatibilitet

Typsystemet behöver inte vara hur strikt som helst, att t.ex. använda en **long** istället för en **int** innebär aldrig någon fara.

Det finns ett stort antal regler för vilka typer som får användas istället för en given typ, kallas *typkompatibilitet*.

Kompilatorn känner till dessa regler och utför om möjligt implicita typomvandlingar vid behov.

Typkompatibilitet

Exempel på godtagbara omvandlingar på primitiva typer är mindre till större (i bytes) och heltal till flyttal (kallas *widening*):

```
short -> int
int    -> float
float  -> double
long   -> float
```

Följande tilldelningssatser är alltså korrekta:

```
int small = 10;
long large = small;
```

eftersom typen **int** är *kompatibel* med typen typen **long**.

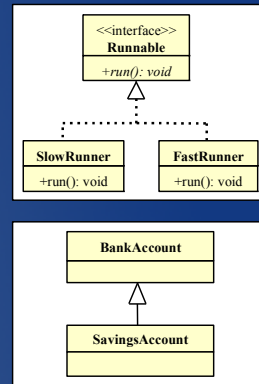
Typkompatibilitet

För referenstyper gäller att *en subtyp är kompatibel med sina supertyper*, detta kallas för *polymorfism*.

Det är alltså tillåtet att skriva

```
//widening reference types
Runnable theWinner = new FastRunner();
Runnable theLoser = new SlowRunner();
BankAccount account = new SavingsAccount()
```

eftersom typerna **FastRunner** och **SlowRunner** är subtyper till typen **Runnable**, och typen **SavingsAccount** är subtyp till typen **BankAccount**.

Observera att vi har olika typer på objekten och på referenserna till objekten. Som vi snart skall se är både typen av objektet och typen av dess referens signifikanta på olika sätt.

Innebär: Viktigt att förstå typer i Java.

Explicit typomvandling (casting)

Det är möjligt att säga åt kompilatorn att åsidosätta typkontrollen genom *explicit typomvandling*:

```
Runnable runner = . . .;
SlowRunner slow = (SlowRunner) runner;
```

Eftersom vi säger att **slow** är av typen **SlowRunner**, kontrolleras inte detta av kompilatorn. Ansvaret är vårt! Förhoppningsvis stämmer det, men om **runner** är av typen **FastRunner** erhålls ett exekveringsfel.

Observera att explicit typomvandling inte förändrar ett objekt från en typ till en annan typ! Det är endast en indikation till kompilatorn att en referensvariabel *förutsätts* referera till ett objekt av angiven typ. I detta fall att referensvariabeln **slow** refererar till ett objekt av typen **SlowRunner**.

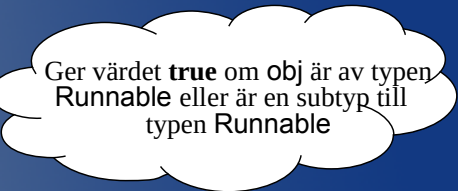
Explicit typomvandling kallas även *narrowing* och *downcasting*.

Explicita typomvandlingar innebär alltid en risk!
Typkontrollen sätts ur spel. Undvik!

Explicit typomvandling

För att kontrollera att tilldelning och explicit typomvandling är möjlig (dvs. bibehåller typsäkerheten), kan man för referenstyper använda **instanceof**-operatorn.

```
Object obj = . . . ;  
if (obj instanceof Runnable)  
    Runnable r = (Runnable) obj;
```


Ger värdet **true** om **obj** är av typen **Runnable** eller är en subtyp till typen **Runnable**

Men även detta bör undvikas.

Explicit typomvandling mellan helt orelaterade typer (då det inte finns något supertyp/subtyp förhållande) är inte tillåtet.

Återkommande frågeställning:

Är typerna kompatibla? Går det att omvandla A till B utan att typsäkerheten bryter samman.

Typer och subtyper: Sammanfattning

Det finns en speciell relation mellan typen av en superklass och typerna av dess subklasser, samt mellan typen av ett interface och typerna för klasser som implementerar interfacet:

- en subklass till en klass definierar en subtyp till superklassens typ
- en klass som implementerar ett interface definierar en subtyp till interfacets typ.

*Om **S** är en subtyp till **T**, så är mängden av objekt i typen **S** en delmängd till mängden av objekt i typen **T**, och mängden operationer i typen **T** är en delmängd till mängden operationer i typen **S**.*